

ورزش بانوان

رونمایی رسمی از بوکس زنان در ایران

در ورزش ایران، رشته‌های زیادی بودند که تنها فعالیت‌شان به بخش مردان محدود می‌شد. اما دختران علاقه‌مند دست از انتظار نکشیدند و برای رسیدن روزی که بتوانند در ورزش محبوب فعالیت کنند، تلاش کردند. این تیم‌ها رفته رفته در بخش زنان تشکیل شد و اتفاقا دختران کشور مان توانستند خیلی زود در مسیر پیشرفت قرار بگیرند. حالا اما نوبت زنان بوکسور است که عرض‌اندام کنند و نشان دهند در این سال‌ها چقدر جای‌شان در ورزش کشور خالی بوده است. البته بحث رسمی شدن بوکس

زنان سال‌هاست که مطرح است اما برای رشته‌ای که حتی فعالیت مردانش هم در برهه‌ای ممنوع بود، همین که الان بخش زنانش هم راه افتاده اتفاق بسیار خوبی است. حالا نخستین دوره مسابقات کشوری بوکس بانوان بر گزار شده است؛ رویدادی که نقطه عطفی در مسیر توسعه بوکس زنان در ایران شناخته می‌شود. در این رقابت‌ها ۸۰ بوکسور از استان‌های مختلف کشور حضور یافتند و طی دو روز، ۴۰ مبارزه برگزار شد تا در نهایت قهرمانان اوزان ده‌گانه مشخص شوند. مبارزات در سه راند یک دقیقه و ۳۰ ثانیه‌ای برگزار شد و ۹ داور رسمی مسئولیت قضاوت را بر عهده داشتند. این مسابقات با رعایت پوشش ورزشی بانوان و البته بدون حضور خبرنگاران برگزار شد. مسئولان فدراسیون با اشاره به استقبال گسترده ورزشکاران اعلام کردند که هدف از این رویداد، ایجاد ساختاری منسجم برای بوکس بانوان، تشکیل تیم‌های رسمی و فراهم کردن بستر حضور آنان در مسابقات ملی و بین‌المللی آینده است. بوکس زنان حالا قدم در مسیر گذاشته و باید دید چه زمانی می‌توان آنها را در رینگ‌های بین‌المللی و در رقابت بوکسورهای خارجی دید. البته که بوکس زنان به تازگی اعزام برون مرزی داشته و حتی فاطمه رستگار موفق به کسب مدال برنخی هم شده اما این اعزام رده جوانان بوده است.

منهای فوتبال

نمایشگاه دیدنی «آق‌اختی»

روز گذشته نمایشگاه «آق‌اختی» در کتابخانه و موزه ملی ملک افتتاح شد. در این نمایشگاه که روایتی تصویری از زندگی جهان پهلوان غلامرضا تختی است، برای اولین بار از مدال‌ها و بازوبندهای غلامرضا تختی رونمایی شد. در مراسم افتتاحیه احمددنیامالی وزیر ورزش و جوانان، محمود خسروی‌وفاریس کمیته‌ملی المپیک، کاظم غریب‌آبادی معاون حقوقی و بین‌المللی وزیر امور خارجه و برخی دیگر از مسئولین، مدال آوران المپیک، پیشکسوتان و قهرمانانی همچون ابراهیم جوادی، محمدابراهیم سیف‌پور، اکبر حیدری، رحیم علی‌آبادی و خانواده جهان پهلوان تختی حضور داشتند.

طبق جلسه‌ت برگزار شده،تفاهنامه‌متعددیمیان کمیته‌ملی المپیکو کتابخانه وموزه ملی ملک،اسناد،تصاویر واشیای متعلق بهجهان پهلوان تختی توسط کتابخانه وموزه ملی ملک باهمکاری موزه ملی ورزش، المپیک و پارالمپیک و دیگر افراد حقیقی و حقوقی، گردآوری ودر فضایی بالغ بر ۲۰۰متر باطراحی خلاقانه در کتابخانه وموزه ملی ملک روایت شده وبه نمایش گذاشته شد. باتوجه به اینکه مدال هاو بازوبندهای جهان پهلوان تختی به موزه آستان قدس رضوی اهداء شده بوده و کتابخانه و موزه ملی ملک نیز زیرمجموعه آستان است، برای نخستین بار هماهنگی‌هایی انجام شد تا این یادگاری‌های ارزشمند در تهران در معرض دید علاقمندان قرار گیرد. همچنین محمد رضا طالقانی پیشکسوت کشتی ایران در این مراسم از احمد دنیا مالی در خواست کرد زمینی که متعلق بهجهان پهلوان تختی بوده در اختیار وزارت راه است،بعدا از ۱۰۰ سال به خانواده آنها برگردانده شود.بازدیداز این نمایشگاه از امروز همه روزه برای عموم مردم آزاداست.

■ ■ ■

در انتظار فینال داغ

پس از دو دور رفت و برگشت نفس گیر لیگ کشتی رنگی، تیم‌های صعودکننده معرفی شدند و فینال این مسابقات پنجشنبه جاری برگزار خواهدشد.در گروه A تیم‌های استقلال قم، رع یاقدنادر تش و مقاومت البرز به ترتیب در رده‌های اول تا سوم ایستادند.در گروه B نیز نفت و گاز آرگس جنوبی، دانشگاه آزاد اسلامی و سینا صنعت ایزده ای مر حله بالاتر شدند. اکنون دو دوتل طلایی نیمه‌نهایی مشخص است؛ و در قابت که می‌تواند مسیر قهرمانی را از همین حالا روشن کند؛ استقلال قم مقابل دانشگاه آزاد اسلامی و رع یاقدنادر تش برابر نفت و گاز آرگس جنوبی. تیم‌ها برای مر حله نهایی دست روی مهره‌های نامدار گذاشته‌اند و قصد دارند با ملی پوشان و ستارگان خود با به میدان بگذارند.

صاحب امتیاز: موسسه اطلاع‌رسانی و خبرگزاری ایلنا

مدیر مسئول: مسعود حیدری

زیرنظر شورای سردبیری

مدیر بازرگانی و روابط عمومی: مرتضی بلوکی

برای حسین کنعانی زادگان که خودش و رفقایش را بهترین می‌داند

آقای متوهم

آر یا طاری

سکانس‌های پس از بازی در فوتبال ایران، گاهی از خود ۹۰ دقیقه مسابقه جذاب‌تر و البته تلخ‌تر هستند. هفته گذشته، پس از دیدار پرسپولیس و شمس آذر قزوین، در میکسدزون ورزشگاه آزادی اتفاقی رخ داد که شاید در نگاه اول یک شوخی دوستانه به نظر برسد، اما در عمق خود، نمایانگر یک بیماری مزمن در بدنه نسل فعلی فوتبال ایران است. حسین کنعانی‌زادگان، مدافع ملی‌پوش پرسپولیس، در حالی که از کنار آفشین پیروانی (سرپرست تیم) عبور می‌کند، باحالتی که ترکیبی از اعتمادبه‌نفس کاذب و طلبکاری است، رو به دوربین‌ها و خطاب به پیروانی می‌گوید: «در مورد بهترین مدافع آسیا هم صحبت کن!» و اشاره‌اش، مشخصا به خودش است. پیروانی هم با لبخند این بازی را ادامه می‌دهد. اما این جمله، تنها یک شوخی نیست؛ این عصاره تفکری است که چندی پیش هم از زبان همین بازیکن شنیده بودیم: «مدافعان ایرانی با تمام دنیا فرق دارند.»

بله آقای کنعانی، حق با شماست. مدافعان ایرانی فرق دارند. تفاوت‌شان در این است که در عصر ارتباطات و داده‌های پیشرفته، در عصر فوتبال مدرن و سرعت، هنوز در پلهای از توهم زندگی می‌کنند که در آن، درخشش مقابل مهاجمان لیگ برتر ایران، معادل فتح قله‌های فوتبال آسیا و جهان پنداشته می‌شود. شاید بد نباشد تلاشی بکنیم برای ترکاندن این حباب؛ تلاشی برای اینکه با هم مرور کنیم بهترین مدافع آسیا بودن چه مختصاتی دارد و چرا شما حتی در حوالی این عنوان هم پرسه نمی‌زنید.

مشکل اصلی نسل کنونی ستاره‌های فوتبال ما، زندگی در یک «تاق پژواک» است. فضایی که در آن، صفحات هواداری اینستاگرام، لیدرهای روی سکو و اطرافیان متملق، مدام در گوش بازیکن زمزمه می‌کنند که «تو بهترین هستی». وقتی معیار سنجش شما لیگ کم‌سرعت، کم‌برخورد و کم‌بازده ایران باشد، طبیعتا زدن چند پنالتی و چند قطع توپ موفق، حس «کاناوارو» بودن به بازیکن می‌دهد.

اما واقعیت چیست؟ واقعیت این است که فوتبال آسیادر سال ۲۰۲۵، دیگر آن فوتبال سنتی دهه ۹۰ نیست که با فیزیک بدنی و کمی تعصب بتوان در آن پادشاهی کرد. امروز فوتبال آسیادر ورزشگاه‌های مونخ، لندن، رم و روتردام تعریف می‌شود. عنوان «بهترین مدافع آسیا» یک لقب تعارفی نیست که سرپرست تیم به شما دهی دهد؛ این عنوانی است که متر و معیارهای جهانی دارد؛ ترنسفرمارکت، کیفیت لیگ، قایق بازی در سطح اول اروپا و تاثیرگذاری در تورنمنت‌های بزرگ. بیایید پاراگراف به پاراگراف، با هم سوار بر هواپیما شویم و از میکسدزون آزادی به قلب اروپا

چهره به چهره

بردمهم تی‌تی‌ها و صعود به رده سوم

پیش به سوی صدر

نازنین دشتی

تیم فوتبال تراکتور در بازگشت به لیگ برتر توانست سه امتیاز بسیار مهم را به دست بیاورد و وخیز بلندی برای پس گرفتن صدر جدول بردارد. تی‌تی‌ها که فصل را به عنوان

اتفاق روز

تاتنهام، بازنده مطلق در دربی‌های لندن

سقوط با فرانک

در فصل جاری لیگ برتر انگلیس، تاتنهام هاتسپر به مثابه قلعه‌ای است که دیوارهایش یکی پس از دیگری فرو می‌ریزد. توماس فرانک دانمارکی حالا در آستانه یک بحران عمیق قرار گرفته. باخت مقابل فولام در هفته سیزدهم، نه تنها سومین شکست متوالی تاتنهام را رقم زد، بلکه سرنوست این مسابقه را در همان ۶ دقیقه ابتدایی شکل داد و ورود اسب‌رزه گرداب بحران را تسریع کرد. این شکست، نمادی از ناکاهی‌های بزرگ‌تر است. تیم حالا در باتلاق دربی‌های لندن غرق شده و فرانک را به عنوان بازنده مطلق این نبردهای شهری معرفی می‌کند. به گزارش فوتبال ۳۶۰، برای درک عمق بحران، باید به عقب برگشت. فرانک در هفته‌های ابتدایی، تاتنهام را به عنوان تیمی تهاجمی و پرجنب‌وجوش معرفی کرد. برد قاطع مقابل کینهلگن در لیگ قهرمانان اروپا و پیروزی مهم مقابل منچستر سیتی در

توسعه ایران

toseeirani.ir

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷

نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، نرسیده به وانهنمیر، پلاک ۱۳۲

تلفن تحریریه: ۰۲۱)۶۶۹۵۶۶۰۰

اینستاگرام: @tosee_irani

نشانی سایت: toseeirani.ir

ایمیل: toseeirani@gmail.com

شماره ۲۰۶۲/ دوشنبه ۱۰ آذر ۱۴۰۴/ ۱۰ جمادی‌الثانی ۱۴۴۷/ ۱ دسامبر ۲۰۲۵

در فترت می‌کند که انگار جام جهانی را فتح کرده. این نسل فراموش کرده که فوتبال آسیا بسرعت‌نور در حال پیشرفت است. ژاپن، کره جنوبی، استرالیا و حتی ازبکستان دارند بازیکنانی صادر می‌کنند که در لیگ‌های معتبر اروپا فیکس بازی می‌کنند. در همین حین، ستاره‌های ما دلخوش به القابی هستند که در فضای مجازی به آنها داده می‌شود: «کمپانی»، «بهترین دفاع آسیا»، «سلطان» و...

مشکل اینجااست که شما در یک برهه کوچک، خود را نهنگ می‌پندارید. این «خودشیفتگی» که گریبان گیر نسل شما شده، ناشی از نبود رقیب جدی و پایین آمدن سقف فوتبال باشگاهی‌ماست. آقای کنعانی‌زادگان! مدافعان ایرانی‌به، با دنیا فرق دارند؛ اما فرق‌شان در این است که مدافعان آسیایی در کلاس جهانی، وقت‌شان را صرف یادگیری زبان جدید و تکنیک‌های مدرن و ریکواری حرفه‌ای می‌کنند و مدافعان ما وقت‌شان را صرف تنظیم جملات قصار برای اینستاگرام و مصاحبه‌های سفارشی در توتل ورزشگاه.

فاصله شما با «بهترین مدافع آسیا» بودن، به اندازه فاصله ورزشگاه آزادی تا مونخ و لندن است. این فاصله با حرف پر نمی‌شود، با کیفیت پرمی‌شود.

در لیگ ایران، فشار زیادی روی خط دفاعی پرسپولیس وارد نمی‌شود. تیم‌ها اغلب توان هجومی بالایی ندارند و این باعث می‌شود عیار واقعی مدافعان ما پنهان بماند. اما به محض اینکه پا را از مرزها بیرون می‌گذاریم (حتی در سطح لیگ نخنگان آسیا مقابل تیم‌های عربستانی)، می‌بینیم که چطور این ذره‌های مستحکم فرو می‌ریزند.

آنچه حسین کنعانی‌زادگان می‌گوید، تنها حرف یک نفر نیست؛ صدای نسلی است که استانداردهای فوتبال ایران را پایین آورده است. امروز، تعریف ما از ستاره تغییر کرده است. ستاره کسی است که در اینستاگرام فال تار است، کل کل‌های هواداری را بهتر بلد است و پس از هر برد معمولی، طوری

اگر قرار باشد لیستی از بهترین مدافعان آسیا تهیه کنیم، باید با احترام کلاه از سر برداریم و به شرق آسیا نگاه کنیم. جایی که بازیکنان به جای مصاحبه کردن، تمرین می‌کنند و به جای ادعا، یاد می‌گیرند

که کوچک‌ترین اشتباه تاکتیکی را برنمی‌تابد، نیازمند سطحی از تمرکز و حرفه‌ای‌گری است که متأسفانه در فوتبال ما نایاب شده است. توماسو در هر بازی مقابل غول‌هایی مثل آریلینگ هالند، محمد صلاح و سون هیونگ مین قرار می‌گیرد. او با سرعت بازی لیگ جزیره هماهنگ شده است؛ سرعتی که اگر مدافعان لیگ ایران در آن قرار بگیرند، احتمالا دچار سرگیجه خواهند شد. توماسو نماد تداوم است. او برای دیده شدن نیازی به حاشیه‌سازی ندارد؛ همین که هر هفته در جذاب‌ترین لیگ دنیا به میدان می‌رفت، خود گویای همه چیز است. توماسو این روزها به دلیل مصدومیت از فوتبال دور است و قرار داردش را هم با آرسنال فسخ کرده اما یک مشتری اسمی دیگر به نام میلان دارد!

خیلی راه دور نرویم! اگر تصور می‌کنید رقابت فقط با ژاپن و کره دشوار است، باید بدانید که حتی ازبکستان هم از عبور کرده است. عبدالقادر خوسانوف، مدافع میانی ۲۱ ساله و پدیده فوتبال ازبکستان، اکنون در منچستر سیتی، زیر نظر پپ گواردیولا، در خط دفاعی قهرمان اروپا و جهان می‌درخشد. جناب کنعانی در حالی که شما در ۳۰ سالگی تمام هنر تان کری خوانی برای رقبای داخلی است، این جوان دهه هشتادی ازبک، به تازگی انتقال بزرگ خود را به بهترین تیم جهان نهایی کرده و در حال رقابت برای بازی در کنار روبن دیاس و یوشکو گواردیول است. این واقعیت بهترین آسیا است؛ کسی که در اوج جوانی، لباس آبی منچستر سیتی را بر تن دارد و از قاره ما به عنوان یک مدافع درجه یک شناخته می‌شود، نه کسی که در توتل آزادی، برای خودسازی رسانه‌ای تقلا می‌کند. خوسانوف تلخ‌ترین حقیقت برای ما ست؛ نشانه‌ای از اینکه همسایگان ما هم راه رسیدن به بالاترین سطح فوتبال را یافته‌اند، اما ما هنوز در حال بحث بر سر لایق بودن یا نبودن برای یک باشگاه داخلی هستیم.

جناب کنعانی‌زادگان، مشکل اصلی صحبت‌های شما، توهمین به شعور مخاطب فوتبال فهم است. وقتی می‌گویید «مدافعان ایرانی با همه دنیا فرق دارند»، دقیقا از چه تفاوتی حرف می‌زنید؟ اگر منظور از تفاوت «کیفیت فنی» است که آمار چیز دیگری می‌گوید. در جام جهانی ۲۰۲۲، وقتی مقابل انگلستان قرار گرفتیم، دیدیم که چطور همان «مدافعان متفاوت» ۶ بار دروازه‌شان باز شد و مقهور سرعت و تکنیک سطح اول جهان شدند. آن روز، تفاوت واقعی مشخص شد: تفاوت میان فوتبال مدرن و فوتبال کند و پراده‌ای ما.

اگر منظور از تفاوت، «رفتار حرفه‌ای» است، باز هم حق با شماست. مدافعان بزرگ دنیا وقتی اشتباه می‌کنند، عذر خواهی می‌کنند و تلاش می‌کنند بهتر شوند. آنها در میکسدزون‌ها برای خودشان نوشابه باز نمی‌کنند. آنها با اتوبوس تیم ملی درگیر حاشیه‌های ورود خودروهای لوکس نمی‌شوند. آنها تمرکزشان روی فوتبال است، نه روی فالوئر ولایک.

این «خودشیفتگی» که در کلام شما موج می‌زند، ناشی از نبود رقیب بزرگ در داخل است.

مدافع عنوان قهرمانی آغاز کردند، در میانه‌های نیم‌فصل نخست کمی سرعت‌شان کم‌شد و به رده‌های پایین‌تر سقوط کردند. آنها اما حالا با پیروزی خانگی مقابل چادرملو اردکان و با وجود یک بازی کم‌تر نسبت به رقبای رده سوم جدول صعود کردند و رفته رفته به سمت صدرنشینی حرکت می‌کنند.

نقش مهم ستاره‌های خارجی

از زمانی که محمد رضا نونی ملک تراکتور شده، این تیم در مسیر جذب ستاره‌های نامدار خارجی گام برداشته است. البته بیشتر این ستارها نام بزرگی داشتند و در مستطیل سبز عملکرد خوبی نداشتند. اما با حضور در اگان اسکوچیچ، کیفیت حرف اول را در انتخاب بازیکنان زد و این سرمربی موفق توانست تیمش را با بازیکنان خارجی پر کند که کیفیت قابل قبولی داشتند. اینگو بوستونسکی، مارکو یوهانسون، الکساندر سدلار، عادل جان خامرکوفک، تیپور هلیولویچ، رگی لوشکیا، تومیسلاو اشتراکالی و دوامگوی دروژدک در کنار سوکول چیکالشی بازیکنان خارجی هستند که در زمان اسکوچیچ جذب شدند. در همین فصل، اشتراکالی که فصل گذشته بهترین مهاجم تراکتور بوده، سه بار موفق به گلزنی شده، دروژدک پنج گل برای تی‌تی‌ها به ثمر رسانده و رگی لوشکیا هم پنج بار دروازه‌رقسار ابا ز کرده تا مثلث آلبنایی – کروات تراکتور در فصل جدید روی هم رفته نیمه‌ای از گل‌های این تیم (۱۳ گل از ۲۶ گل) را به ثمر رسانده باشند!

شب تلخ برای بپرو

درست‌است که تراکتور چادرملو را شکست داد و این در شیرینی برای تمام اعضای این تیم و هوادارانش به شمار می‌رود اما این شب می‌توانست برای علیرضا بیرانوند شیرین‌تر

واقعی تاتنهام باید از تیم حمایت کنند نه اینکه باز بکنان به مسلخ ببرند. اما این دفاع، نمی‌تواند امارا تغییر دهد. تاتنهام بدون برد خانگی در ۶ بازی اخیر در رده‌دهم جدول لنگ می‌زند و ۱۱ امتیاز از صدر فاصله دارد.

بحران فرانک ریشه در چند عامل دارد؛ مورد اول چرخش بیش از حد ترکیب است. در ۱۲ بازی لیگ، ۲۹ تغییر در ترکیب اولیه اعمال تاتنهام رخ داده و انسجام را از بین برده. دفاع تاتنهام با غیبت کریستین روترموو کوین دانسو به مثابه پنی‌ر سوتیسی شده. میکی فن دفن تنها نقطه قوت این منطقه است اما حتی او هم نمی‌تواند جلوی دریافت ۹ گل در دو بازی اخیر (آرسنال و پاری سن ژرمن) را بگیرد؛ و کوردی که بدترین امار دفاعی تاتنهام در ۲۲ سال اخیر است.

هویت هجومی وعده داده شده در خانه به بن‌بست خورده. وابستگی به انتقال‌های سریع به جای فشار ساختار یافته، تاتنهام را برابر تیم‌های سازمان‌یافته ناتوان کرده. فرانک اصرار دارد «هر می‌واکنش گرا نیستیم و می‌خواهم فوتبالی تهاجمی ارائه کنم». اما نتایج خلاف آن را فریاد می‌زنند؛ تنها یک برد خانگی در فصل. تازه، بیشتر قیاد رزمین تاتنهام بار و یک‌رود دفاعی بازی می‌کنند!

آرایش دفاعی ۴-۱-۵ مورد انتقاد شد بی‌قرار داد. این باخت، هفتمین شکست تاتنهام در ۹ دربی اخیر نام داشت و رکورد بدی مقابل آرسنال را رقم زد؛ تاتنهام برای اولین بار در لیگ برتر، چهار دربی خانگی متوالی را باخت؛ مقابل چلسی (دو بار)، کریستال پالاس و حالا فولام. امارها وحشتناک هستند. تاتنهام در سال ۲۰۲۵، ۱۰ شکست خانگی در لیگ برتر متحمل شده، بیشتر از هر تیم دیگری در این دوره. تنها برنلی شوت‌ها (۴۴) و امیدگل کم‌تری (۴۶۸) در نیمه اول بازی‌های خانگی داشته‌است.

فرانک پس از شکست مقابل فولام،

هو کردن ویکارو توسط هواداران را

غیر قابل قبول خواند و گفت: «طرفداران